Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30277
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

lis sumptu. uini noui liquore epulamur in qq
nodi. Desiderare q̃ oportebat homines huius
uitus haurire misterium. ut accedere ualerent
ad illum tam iocunde habitationis amenissi
mum locum. Quod si ite quasi nunc cernimus
uites quę p̃ ad uecis extense emissis palmitis;
pampino intexta dependentibus uiui nos amena
ꝑ templatione lenificant. dum ñ solum p̃ferunt
copiã fructuum uerũ ꝛ ñ ꝓ porro nos umbra
culo pregrum igniti solis abestu. quasi scimus p̃
assumpto fructu tempis legitimi decidunt folia
quasi arida. sic reddi. quanto magis illa desidera
re debemus. que nullo fine deficiunt. neq; ullo
temptationis estimare cessant. ñ ipse p̃ferta resip
sa que sapiunt ꝛ renouantur ꝛ fruuntur. Hec multi
desiderauerũt ñ ñ fecerunt. ꝓ quas reliquerunt. uiri
etiam deserta queq; in culta aggressi sunt. ut frum
huius desiderii solatiare. ac memoriis orationis
solatiola eternarũq; suauitate relinquerent. sicꝫ nũc
beatus emilianus nouis nisus temptibus heremita fe
cisse p̃hibetur. Hic relictis parentibus; ac facultate
ꝓpa. ac heremi deserta petiuit. se intra secreta sil
uae. pomi et aqui cisum aruerunt fontibus abdidit.
inqua densa silua modicum deplanans campum
rastro ipsam effodiens humum unde eliebat ali
mentum. Habebat ꝛ hortum parunlum quem
aqua superueniente rigabat. de quo olus ad refecti
onem nullo impingnato adipe p̃sumebat. Solati
umq; absq; di adiutorio nullum habens. cohabita
tores enim bestias auesq; illi etiam qui adeum cor
tidie tamq; ad di famulum ꝛ suebant. Vacabat enim
uiuunis ꝛ orationi nec eii abbac causa ulla munda
sollicitudinis occasio impedire poterat. qꝫ p̃ dñm ab
ul nichil habebat. Erat hui tẽ temptis apud urbem
sigualdus magna potentia p̃ditus. in cui seruicio erat
adolescens quidã nomine bracchio. quod in eo lin
gua interpretatur ursi catulus. Hunc autem ductus
un ad capessendam porcorũ silucstrium uenationem
delegerat. ibatq; cum ingenti molossorũ turba ꝑcu
iens siluas. ꝛ sicꝫ cepit; dño deferebat. Quadam
ñ die dñ suę in mensi corpis cũ baclaratium ꝑba
p̃ sequeretur. sues intra septa quę ꝑca cellulã erant
sẽi in gredientur. p̃sequens ñ eum turba eum iam
tu usq; ad aditum accessit uestibuli. mox q; in suis
bestiis uestigiis necingũ ẽ p̃missa p̃ suę. Quo decer
nẽs bracchio ꝛ celitus hec eueniisse admirans. ad cellulam
sẽi se ferit. ꝛ uidit q; suę autem bestium stantẽ nichil
penitus formidantem. Consalutat. uic ac osculat
a sene. inuitatur ad residendum. Quib; ꝛ sidentib;
ait senex. Video te filii dilisme ingenii elegantia
ꝓ ostentum. ꝛ sed ea que magis dẽtimentum anime
sperant. q̃ salutem. Relinque quesso terrenum
dñm. ꝛ sequere dñm ũm celi terreq; factorẽ. cui
nutu omnia gubernantur. cui impio cuncta sub
iaciunt. magestate ipsa quam cernis bestia astat
intrepida. Nonne timidum faciat aut extollat
potentia dñi tui que nichil ẽ. sicenim apls ait. qui
gloriatur in dño gloriatur. ꝛ alibi si hominib; pla
cerẽ. ꝛ seruus ñ ẽm. subdere ei seruicio quian.
Venite ad me omes qui laboratis ꝛ onerati estis. ꝛ ego
reficiam uos. Ipse ẽ dñs eius onus leue ẽ. eius iugũ
suaue ẽ. cui cultus ꝛ tribuit p̃sonia. ꝛ unam largi
tur eternam. Sic enim ait. Si quis renuntiauerit
omnib; que possidet et temptiũ accipiet. ꝛ insup
uitã eternã possidebit. Hec ubi similia sene uiri
disserente. sues illesus suias petit. puer discessit
a eo. ñ sine grandi admiratione. quod aprium q̃
inchoauerat sed ferum. in aspectu senis mansue
tare iubebat ut agnum. Plurima tractans ac
multa secũ reuoluens. qd agere. quid ue facere. ut
ñ ñ sein relinquere. an sed deseruire. ꝛ p̃ ipse
tus admira pietate. ꝛ ẽdo sẽi emiliani oratione
adiutum querere cepit occulte qualiter clericus ẽ pos
sit. q̃ publice ꝓpter terrenum dñm ñ audebat. ñ ei
ẽt adhuc latens. in nocte ingulatur. tertio dest ma
suo surgens terre prostratus. oratione fundebat ad
dñm. nesciebat enim. quod canerit. q̃ uias ignora
bat. Videns aut̃ sepius moratorium. uias supico
nias apls ꝛ reliquos scos. et ꝛ sẽptas exemplaui
Cumq; Ad occursum Veas in codice.
dñi sui clerici ul abbatis assidue ouem
rem hic commoribus. quę p̃mum potuisꝫ
accersire. secreto interrogabat nomina uiriax.
ꝛ ob hoc eas intelligere cepit. Antea hic inspiran
te dño ꝛ legit ꝛ sepiis. quam uiriax seriem cogno
uisꝫ. Cum mortuo sigualdo. ad ante ductum
senem ꝓpter tumcodẽ duos ut iii. annos facient
psalterium memorię omendauit. quem ei germa
ni plerumq; interficere uolunt. cur nollet maimo
mo copulari. Deinde monachi adeos addiri s.
Impletis autem beat emiliani diebus; uitę suę. ꝛ cur
et nonagenaria etate egrediens. a corpe bracchio
nem reliqt heredem. Hic stabilito monasterio
obtinuit. ita nichil de sigualdi memoriam filia. mul
tarum spacia. quod ad huc monasticum dere
liquit. Erat enim satus ex domo iundici. ut censen:
hic ñ de hoc egressus monasterio turonis uenit. ibiq;
edificans oratorius. duo monasteria ꝛ gregauit.
Quod a hui tempe aduenientes homines peg
ni. reliquias scos detulerunt secum. quas sup
altare basilice sẽi martini turonis locaue
runt. quasi in crastinũ p̃fecturi. Affuit ei
bracchio abbas qui uigilans in basilica ꝑca medi
um fere noctis. uidit quasi globum ignis in
mensi de seis pignoribus emicare. ꝛ usq; adtem
pli camerã cũ lumine magno ꝛ scendere. qd
si ẽ dubiũ aliquid fuisse diuinum. nullum
de astantib; alius ñ illi tantum fuit ostensum.